

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219200324
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219200324.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom v spore žalobkyne: H. E., X.. X.X.XXXX, P. XXX/XXX, XXX XX P.Ž., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 810 00 Bratislava, o zaplatenie primeraného zadosťučinenia takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 200,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala dňa 18.2.2019 na tunajší súd žalobu proti žalovanému, ktorou žiadala žalovaného zaviazat' na zaplatenie sumy 688,09 Eur predstavujúcej primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnila tým, že v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/47/2015 bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľky úspešná v rozsahu sumy 688,09 Eur. V tomto konaní si mal voči nej uplatniť žalovaný nárok na zaplatenie sumy 1.154,88 Eura s príslušenstvom. Okresný súd Bardejov právoplatným rozsudkom sp. zn. 2C/47/2015 zo 4.12.2015 žalobe v časti 466,79 Eur vyhovel, v časti zmluvnej pokuty 139,77 Eur konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby a vo zvyšku žalobu zamietol. Ďalej dôvodila obsahom odôvodnenia označeného rozsudku, § 3 ods. 5 tretia veta a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. V priebehu konania dôvodila aj potrebou naplnenia sankčnej, odradzujúcej a relutárnej funkcie primeraného zadosťučinenia ako aj odmeňujúcej funkcie pre spotrebiteľa.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 6.3.2019, v ktorom žiadal žalobu ako neopodstatnenú zamietnuť. Tvrdil, že formálne nedostatky úverovej zmluvy nepredstavujú porušenie práv spotrebiteľa v zmysle z. č. 250/2007 Z.z., ale v zmysle z. č. 129/2010 Z.z. predstavujú prísnu sankciu pre veriteľa v podobe straty nároku na zmluvne dojednané úroky z úveru. Bezúročnosťou úveru však žiadne práva žalobkyne, ktoré jej priznáva zákon č. 250/2007 Z.z. porušené neboli, nevznikol jej tak nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. Mal tiež za to, že nie je splnená ani druhá podmienka, pretože úverová zmluva č. XXXXXXXX, z ktorej nárok bol uplatnený v spore vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 2C/47/2015 bola uzavretá

medzi žalobkyňou a jeho právnym predchodcom, spoločnosťou VÚB, a.s. ako veriteľom. Uvádzal, že nebol účastníkom úverového vzťahu, zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekreoval a tak sa nemohol dopustiť porušenia práv žalobkyne, ktoré podľa jej názoru mali spočívať vo formálnom nedostatku úverovej zmluvy, ktorý zakladal bezúročnosť úveru. Porušením práv spotrebiteľa by mohlo byť len také konanie, ktoré vykazuje znaky nekalosti, agresívnej obchodnej praktiky, klamaní spotrebiteľa, pričom žiadneho takého konania sa on ani jeho právny predchodca nedopustil. Žalobkyňa podľa neho nemá v tomto spore aktívnu legitímáciu na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle vyššie citovaného ustanovenia treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. septembra 2016). Nakoľko žiadne práva žalobkyne ako spotrebiteľa priznané jej zákonom č. 250/2007 Z.z. porušené neboli, žalobkyňa tak voči nemu nevznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. Podporne odkazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012 v spojení s rozsudkom OS Prešov č.k. 16C/264/2011-98, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozhodnutie súdu I. inštancie, ktorý nárok spotrebiteľky o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol v celom rozsahu.

4. Dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2020 došlo s účinnosťou k 8.1.2020 k zmene zákonného sudcu, ktorým bol vo veci vydaný tento rozsudok.

5. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd vykonal 23.9.2019, 17.12.2019 a 17.2.2019 a na ktorom bola oboznámená žaloba na č.l. 1-2, vyjadrenie žalovaného na č.l. 18-19 s pripojenou judikatúrou (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co 75/2018 z 25.9.2018 na č.l. 20-23, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10.10.2013 na č.l. 24-29), stranou žalobkyne predložená judikatúra k uplatnenému nároku (rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. 5Csp 192/2017-23 z 15.12.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp 306/2017-42 z 9.4.2018, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 99/2019 z 5.11.2019, č.k. 5Co 147/2018-185 z 25.4.2019, sp. zn. 7Co 104/2018 zo 17.12.2018, č.k. 7Co 120/2018-131 z 21.1.2019, č.k. 8Co/10/2018-64 z 26.6.2018, č.k. 8Co 143/2018-54 z 29.4.2019, č.k. 13Co 89/2019-104 z 22.10.2019, č.k. 22Co 82/2019-107 z 21.11.2019), podanie právneho zástupcu žalovaného z 13.2.2020, spis sp. zn. 2C/47/2015 a z neho osobitne rozsudok č.k. 2C/47/2015-44 zo dňa 4.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 5.2.2016, pričom vo veci bol ustálený tento skutkový a právny stav.

6. Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 2C/47/2015-44 z 4.12.2015 bolo zistené, že žalovaný v označenom konaní uplatnil voči žalobkyňou nárok na zaplatenie sumy 1154,88 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne od 8.2.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania titulom zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX uzavretej 21.12.2010 medzi žalobkyňou a jeho právnym predchodcom - Consumer Finance Holding, a.s. V časti pôvodne uplatneného nároku - o zaplatenie sumy 139,77 eur predstavujúcej zmluvnú pokutu a k nej prislúchajúcemu úroku z omeškania zobral žalovaný svoju žalobu späť, preto v tejto časti bolo konanie zastavené. Okresný súd Bardejov označeným rozsudkom ďalej uložil žalobkyňu zaplatiť žalovanému sumu vo výške 466,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 466,79 Eur od 13.2.2012 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 40,- Eur, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo záveru, že zmluva neobsahuje presný údaj o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak, ako predpokladá § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona. Preto vyhodnotil spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a v časti výšky úrokovej sadzby zmluvu aj ako rozpornú s dobrými mravmi, keďže výška úrokovej sadzby (23,97% ročne) značne prevyšovala výšku úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch od 1 roka do 5 rokov v čase uzavretia zmluvy (15,13 % ročne). Časť uplatneného nároku súd nepriznal aj s poukazom na ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na jeho premlčanie (nárok na zaplatenie splátok č. 9 až 12) a priznal len nárok predstavujúci bezúročné splátky č. 13 až 51. Z obsahu tohto rozsudku je tiež zrejmé, že žalobkyňa sa v rámci označeného konania 2C/47/2015 aktívne bránila proti nároku uplatnenému voči nej žalovaným tým, že 27.5.2015 podala k

doručenej žalobe vyjadrenie, v ktorom namietala nedostatok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z toho vyplývajúcu bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru ako aj premlčanie časti uplatneného nároku.

7. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Podľa 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

9. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadost'učinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadost'učinenie.

10. Podľa názoru súdu z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov sp. zn. 2C/47/2015 si žalobkyňa úspešne uplatnila svoje práva tým, že sa v konaní aktívne bránila proti uplatnenému nároku a žalovanému vznikol nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z jeho strany boli žalobkyni reálne poskytnuté a v čase uplatnenia žalobného nároku už boli splatné. Po započítaní vykonaných úhrad a zohľadnení premlčanej časti tak bola žalobkyňa povinná uhradiť žalovanému sumu 466,79 Eur. V obsahu označeného rozsudku bolo konštatované porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, ktoré zabezpečujú európsky štandard ochrany spotrebiteľa v prípadoch uzatvárania zmlúv o spotrebiteľských úveroch.

11. Inštitút primeraného finančného zadost'učinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi, a ktorým žalobcovi spôsobil škody a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akceptuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu, k tomu porovnaj používanie adjektíva „odradzujúci“. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie a preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

12. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby

spotrebiteľovi bola privedená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušeného práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde, čo v danom prípade splnené bolo.

13. K námietke žalovaného, že žalobkyňa v inom konaní neuplatnila nárok na ochranu spotrebiteľa súd uvádza, že z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nevyplýva, aby predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie malo byť podanie žaloby na súde. Spotrebiteľ sa totiž ochrany svojho práva môže domáhať na súde nielen podaním žaloby, ale tiež formou obrany proti uplatnenému nároku. Rovnako takáto ochrana spotrebiteľovi môže poskytnutá i orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Aj vtedy, ak je ochrana poskytnutá spotrebiteľovi bez návrhu zo strany orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a určité plnenie požadované žalobcom nie je priznané, zamietnutie žaloby ohľadne tohto plnenia nie je možné z procesnej stránky hodnotiť inak ako úspech spotrebiteľa a nie úspech orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý postavenie strany sporu nemá.

14. Právoplatným ukončením konania vo veci samej na Okresnom súde Bardejov sp. zn. 2C/47/2015 bol naplnený predpoklad úspešného porušeného práva, resp. povinnosti umožňujúci žalobkyňu požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Bol to právny predchodca žalovaného, ktorý koncipoval obsah formulárovej zmluvy o úvere, ktorú súd vyhodnotil ako bezúročnú z dôvodu, že k jej uzavretiu, resp. uzatváraniu došlo spôsobom tak, ako ho opísal tunajší súd v označenom rozsudku. K námietke žalovaného, v ktorej namietal, že zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekoncepcoval a k námietke, že formálne nedostatky zmluvy nepredstavujú porušenie práva spotrebiteľa v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z., súd poukazuje na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje, a podľa ktorých „ak veriteľ ako postupník namietal, že nebol účastníkom úverového vzťahu a zmluvu zakladajúcu právny vzťah medzi právnym predchodcom veriteľa a spotrebiteľom nekreoval, je nepochybné, že v spore veriteľ uplatňoval aj nároky, ktoré súd prvej inštancie nepriznal z dôvodu, že zmluvu považoval za bezúročnú a bezpoplatkov. Veriteľ tak vymáhal nárok, ktorý v dôsledku bezúročnosti zmluvy o úvere mu priznaný byť nemohol a v takom prípade nie je rozhodujúce, kto zmluvu koncipoval, ale kto nároky z takejto zmluvy uplatnil. Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Má právo, aby mu na podpis bola predložená taká zmluva, ktorá obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z.; zmluvy v obdobných prípadoch bez výnimky koncipuje dodávateľ. Možnosť domáhať sa primeraného zadosťučinenia tak nemôže byť odmietnutá len s poukazom na sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy“ (pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/111/2018 zo dňa 18.10.2018, bod 10 odôvodnenia).

15. Keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Primerané zadosťučinenie sa podľa súdu skladá z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu, ako aj zo satisfakcie za stav, ktorý žalobkyňa musela trpieť. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, všetko čo mu berie čas a klud. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť a súd ho určuje na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná subjektívne. Ochrana spotrebiteľa však nesmie pri aplikácii práva proti nekalej súťaži, alebo neférovým praktikám dodávateľa, dominovať nad ochranou súťažiteľa. Aj keď je spotrebiteľ slabšou stranou v spore a zákonodarcu mu poskytuje zvýšenú ochranu, nič sa nemení na tom, že ako žalobca, ktorý je dokonca zastúpený právnym zástupcom, má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/83/2017 zo 16.4.2018). Pri určovaní finančného zadosťučinenia sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčná a sankčná funkcia.

16. Žalovaný si v konaní 2C/47/2015 vo vzťahu k žalobkyňu uplatňoval finančné plnenie, na ktoré nemal nárok, ktorý po čiastočnom späťvzati žaloby predstavoval sumu 548,32 Eur. Uvedeným konaním žalovaný vyvolal u žalobkyne stav právne neistoty, ktorý musela žalobkyňa počas celého konania znášať. Konanie žalovaného vo vzťahu k žalobkyňu je o to závažnejšie, že zmluva uzatvorená medzi ním a žalobkyňou bola v uvedenom konaní posúdená tak, ako bolo opísané vyššie. V predmetnom

konaní si žalobkyňa ako spotrebiteľka uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní.

17. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd považoval za primerané žalobkyni priznať finančné zadosťučinenie vo výške 200,- Eur. Pri stanovovaní výšky súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný požadoval od žalobkyne napriek naplneniu podmienok uplatnenia sankcie voči dodávateľovi založenej na bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj zaplatenie tej časti nároku, ktorý predstavoval úrok a ktorý bol navyše posúdený ako rozporný s dobrými mravmi, čím žalovaný u žalobkyne nepochybne vyvolal stav neistoty a určitý diskomfort, ktorý bola nútená strpieť. Žalobkyňa však v podanej žalobe neprodukovala a ani nepreukazovala žiadne tvrdenia o konkrétnych dôsledkoch, ktoré malo protiprávne konanie žalovaného na jej postavenie, na jej psychický či fyzický stav vyvolaný predchádzajúcim súdnym konaním a ani ako inak ju takéto súdne konanie poškodilo, teda skutočnosti, ktoré by mohol súd zohľadňovať aj pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy. Z predloženého rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 2C/47/2015-44 zo 4.12.2015, proti ktorému sa žalovaný ani neodvolal jednoznačne vyplýva, že tento porušil svoje povinnosti voči žalobkyni, ktoré vyplývajú z právneho poriadku, v dôsledku čoho bola žalobkyňa nútená domáhať sa svojich práv prostredníctvom súdu vo forme uplatnenej obrany. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ako nemajetkovej ujmy súd považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľovi. Zároveň bolo potrebné prihliadať na to, aby priznanie finančného zadosťučinenia nebolo len nástrojom nedôvodného majetkového obohacovania žalobkyne, finančné zadosťučinenie totiž neplní pre spotrebiteľa funkciu odmeňovaciú. Súd je tak toho názoru, že suma 200,- Eur ako finančné zadosťučinenie je primeraná pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobkyne ako spotrebiteľky a svojím účinkom prispieva k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti súdnej veci tak priznaná suma 200,- Eur, zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaný od obdobného konania v budúcnosti upustil.

18. Podľa ustanovenia § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa ustanovenia § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola vo veci úspešná v celom rozsahu, pretože v prípadoch, keď rozhodnutie závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, možno za plný úspech považovať aj rozhodnutie, ktorým bol uznaný základ nároku, ale bola priznaná nižšia suma ako žalobca žiadal (podobne ako to ustanovoval predtým účinný § 142 ods. 3 OSP). V takomto prípade má žalobkyňa právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak pri určovaní výšky trov konania sa bude vychádzať z prisúdenej sumy.

21. O výške trov konania žalobcu rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p. samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súď späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.